

[Riishøj]

For nylig modtog ministeren en skriftlig henvendelse fra partier repræsenterende et flertal i folketinget om oprettelse af en kulturaftale med Cuba. Som bekendt har Danmark kulturaftaler med de østeuropæiske lande ud fra den betragtning, at dialog og kulturudveksling er fremmende for Øst-Vest-afspændingen, jfr. Helsingforsaftalen. Ud fra ganske samme betragtninger bør der oprettes en kulturaftale også med Cuba, sådan som flere andre vestlige lande har det. Gennem spørgsmålet ønskes ministerens tilsgang om, at regeringen vil tage skridt til, at en sådan aftale vil blive etableret snarest muligt.

Svar (9/7 85):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Det er korrekt, at jeg fra folketingsmedlemmerne Stinus, Anne Grete Holmsgård, Gert Petersen og Kjeld Olesen har modtaget en henvendelse af 30. maj 1985, hvori jeg opfordres til at tage initiativ til indgåelsen af en kulturaftale med Cuba.

I overensstemmelse med indholdet af mit svar af 1. juli d.å. til de nævnte folketingsmedlemmer skal jeg indledningsvis anføre, at kulturaftaler forberedes og administreres i et snævert samarbejde mellem udenrigsministeriet, undervisningsministeriet og kulturministeriet.

Kulturministeriets stillingtagen til indgåelsen af en kulturaftale beror primært på en konkret afvejning af på den ene side økonomiske konsekvenser af en sådan traktatindgåelse og på den anden side spørgsmålet om, hvorvidt kulturaftalen må antages at kunne lette et igangværende eller stimulere et fremtidigt samarbejde.

Denne afvejning suppleres naturligvis af andre hensyn, herunder om der i det enkelte tilfælde er tale om et land, med hvilket Danmark i øvrigt har eller må antage at ville få et betragteligt samarbejde på andre samfundsområder.

Det skal i denne forbindelse tilføjes, at et løbende kultursamarbejde udmærket kan fastholdes og udbygges, uden at dette formaliseres i en egentlig aftale.

Når disse forhold tages i betragtning, har jeg for mit vedkommende vanskeligt ved at se noget behov for indgåelsen af en kulturaf-

tale med Cuba og finder som følge heraf ikke anledning til at foretage mig videre på det foreliggende grundlag.

Spm nr. S 1370

Til *udenrigsministeren* (1/7 85) af:

Albrechtsen (VS):

»Hvorledes vil det blive sikret, at de europæiske storkoncerner, som vil høste gevinsten på Eureka, ikke vil benytte projektet og pengene til at udvikle og producere til militære formål?«

Begrundelse

Eurekaprojektet, som først og fremmest er skræddersyet til at varetage de vesteuropæiske storkoncerners interesser, fik i weekenden den 28. - 30. juni 1985 EF-topmødets blå stempel.

Disse koncerner lægger på ingen måde skjul på, at det militære område skal spille en vigtig rolle i projektet. Det er på oprustningsområdet, at de offentlige budgetter udvides i USA og Vesteuropa, mens andre områder, f.eks. vedvarende energi og kollektiv trafik, forsømmes. Derfor er det klart, at de store selskaber vil dreje deres forskning og produktudvikling i militær retning.

Fire af disse selskaber, Siemens fra Vesttyskland, Philips fra Holland, General Electric fra Storbritannien og Thomson fra Frankrig, der alle satser på Eureka og dermed på muligheden for at stikke snabelen i skatteydernes kasser, har i en erklæring klart understreget, at Eureka også skal udnyttes militært. Det hedder bl.a. i de fire firmaers erklæring:

»Eurekaprogrammet bør mobilisere det europæiske forskningspotential om opgaver, hvis mål det er at fremme udviklingen af udstyr og systemer, der kan finde kommercielle afsætningsmuligheder, og som kan udnyttes både civilt og militært.« (Citeret efter Land og Folk den 29. juni 1985).

Derfor er det heller ikke overraskende, at både initiativtagerne til Eureka, den franske regering, og den vesttyske regering fastholder, at Eureka også skal have et militært formål. Dette bekræftes bl.a. af oplysninger i Politiken den 25. juni 1985. I artiklen står der: »Både Frankrig og Vesttyskland mener, at Eureka bør omfatte militære projekter,